

ת"פ 1715/07/15 - מכלוף מיכאל מלכה נגד מדינת ישראל.

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 1715-07-15 מדינת ישראל נ' מלכה (עציר)
תיק חיצוני: 274541/2015

בפני כבוד השופט אבשלום מאושר
מבקש מכלוף מיכאל מלכה (עציר)
נגד מדינת ישראל.
משיבה

החלטה - עתירה לגילוי ראיה.

מבוא

כנגד הנאשם תלוי ועומד כתב אישום המייחס לו עבירות כדלקמן:

אישום ראשון:

התפרצות לדירה מגורים - עבירה בניגוד לסעיף 406(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק).

אישום שני:

התפרצות לדירה מגורים - עבירה בניגוד לסעיף 406(ב), בצירוף סעיף 25 לחוק.

כעולה מהאישום ראשון, מיוחס לנאשם כי ביום 24.6.15, בשעה 10:00 לערך, התפרץ לדירה ברח' המחתרות ** בקרית גת (להלן: הדירה), בכך שפתח את חלון המטבח בדירה ונכנס אל הדירה, וזאת שלא כדין ובכוונה לבצע גניבה או פשע.

בהמשך, שמע מר יגאל דהן (להלן: השכן) רעשים של שבירת צלחות והחל לצעוק לעבר הנאשם "מי זה" ומשלא נענה החל השכן לצעוק לעבר הנאשם "גנב אני מזמין משטרה".

מיד ובהמשך, יצא הנאשם מהדירה, נתקל בדרך הילוכו בשער הכניסה, נפל, קם וברח מהמקום. בסמוך לכך, הזעיק השכן את כוחות המשטרה למקום.

כעולה מאישום שני, מיוחס לנאשם כי ביום 24.6.15, בשעה 10:00 לערך, הגיע הנאשם לדירה ברחוב המחתרות 22 עמוד 1

בקריית גת (להלן: הדירה הנוספת) והחל לדפוק בחוזקה על דלת הכניסה לדירה (להלן: הדלת).

מיד ובהמשך, פנה ש.פ, קטין יליד שנת 2001, (להלן: הקטין) ששהה באותה עת בדירה לעבר הנאשם ושאל אותו "מה אתה רוצה", אך לא נענה.

בהמשך, וכעבור 20 דקות, שב הנאשם לדירה הנוספת, חיפש דבר מה בארון החשמל, החל לדפוק ולא נענה על ידי הקטין.

בהמשך, בחלוף 10 דקות נוספות, שב הנאשם לדירה והחל לדפוק על הדלת ולא נענה.

מיד ובהמשך, ניסה הנאשם להתפרץ לדירה, בכך שהחל להזיז את רשת החלון שבסלון הדירה בכוונה להיכנס אל הדירה לבצע גניבה או פשע.

בסמיכות למעשיו של הנאשם כאמור לעיל, צעק לעברו הקטין "מה אתה עושה" והנאשם ענה לו שהוא מהעירייה וביקש מים, ומיד בהמשך, ללא השתהות, עזב הנאשם את המקום.

בתאריך 30.11.15 התקיים דיון במעמד הצדדים בעתירה לגילוי ראיה לפי סעיף 45 לפקודת הראיות והמשך הדיון התקיים במעמד המאשימה ובנוכחות נציג המודיעין.

טיעוני הצדדים

ב"כ העותר טען כי בתיק החקירה לא נמצא ולו ברמז כי מדובר בתיק אשר מבוסס על מידע מודיעיני לרבות "פארפראזה".

עוד מסר כי ביום 21.10.15, בהעדר תעודת חסיון בתיק, הוגש על ידי המשיבה בטרם מתן מענה לכתב האישום מסמך שכותרתו "תעודה בדבר ראיות חסיון מטעמי אינטרס ציבורי חשוב" בכדי לחסות את הידיעות מספר 15-0298-893 ו-15-0300-701 וכן כל פרט או מידע שיש בו לגלות את זהות האדם/האנשים אשר מסרו/ למשטרה את המידע המתועד בדו"חות האמורים לעיל.

ב"כ העותר סבור כי חשיפתו של חומר זה אינה פוגעת באינטרס הציבורי אלא נהפוך הוא- האינטרס הציבורי הוא העברת מלוא חומר החקירה לעותר על מנת שיוכל לנהל הגנתו כראוי.

עוד מוסיף ב"כ העותר, כי לא ברור שינוי החזית בדבר קבלת המידע, שכן, לדבריו, נטען כי המידע נתקבל משכנה (כך כתוב במקור) אשר עדותה מצויה בתיק החקירה, ולדבריו לפתע התקבל מאחר שחסיון זהותו נחוץ. אם המידע נתקבל משכן הרי שאין כל רלוונטיות לתעודת החסיון ויש לבטלה, ואם לאו, הרי שיש לגלות זהות המודיע והאינטרסים החבויים במתן המידע.

עוד עתר בנוגע לשיהוי בהגשת תעודת החסיון, שכן ככלל תעודת החסיון תוגש עם כתב האישום אלא אם נתבקשה הארכת מועד מבית משפט להגשת תעודת החסיון ובית משפט נעתר לבקשה. בנסיבות אלו, מבקש ב"כ העותר לדחות את הבקשה לצירוף תעודת החסיון מטעמים של שיהוי בלתי סביר ואי מתן הנמקה לבית משפט.

במכלול נסיבות אלו סבור ב"כ העותר, כי יש לחשוף את תוכן המידע החסוי במלואו, שכן יש במידע זה, כמו גם במועד מסירת המידע, כדי לסייע להגנת הנאשם.

מנגד, ב"כ המשיבה טוענת כי האמור בסעיף 2 לעתירה אינו מובן, שכן בתיק החקירה מצוי מזכר המופנה לב"כ העותר ונושא את התאריך 1.7.15 שעיקרו פירוט של תוכן המידע הגלוי.

ובכל מקרה, ביום הדיון העבירה את המסמך לב"כ העותר.

לצורך צמצום יריעת המחלוקת, הוסיפה ב"כ המאשימה לעניין הידיעה שמספרה 15-0298-893, כי התקבלה ביום 25.6.15, בשעה 19:00, ולעניין ידיעה שמספרה 15-0300-701 כי התקבלה ביום 25.6.15, בשעה 18:00.

עוד מוסיפה וטוענת ב"כ המאשימה, כי בתיק החקירה התבקשה וניתנה זה מכבר תעודת חסיון והעתק הימנה נמסר לב"כ העותר עוד קודם למתן הכפירה וכי לא נפגעה זכותו של הנאשם להליך הגון.

לטענת ב"כ המאשימה, העתירה, על נימוקיה, אינה מגלה נימוק המצדיק את חשיפת החומר החסוי, ואין החומר חיוני להגנת הנאשם.

בנסיבות האמורות, מבקשת ב"כ המאשימה שלא להיעתר להסרת החסיון בתיק.

דין והכרעה

1. בסעיף 45 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971, שכותרתו "חסיון לטובת הציבור" נקבע כדלקמן:
"אין אדם חייב למסור, ובית המשפט לא יקבל, ראיה אם השר הביע דעתו, בתעודה חתומה בידו, כי מסירתה עלולה לפגוע בעניין ציבורי חשוב, אלא אם מצא בית משפט הדן בדבר, על פי עתירת בעל דין המבקש **גילוי הראיה כי יש צורך לגלותה לשם עשיית צדק עדיף מן העניין לא לגלותה**" (ההדגשה שלי- א.מ.).
2. דהיינו, האם מדובר בראייה העשויה לעורר ספק באשמת הנאשם, אם על ידי ביסוס טענות ההגנה, ואם על ידי כרסום משקלן של ראיות התביעה, הינה דרושה להגנת הנאשם.
3. מכאן שאם חשיבות של הראיה החסויה להגנה היא חשיבות שולית או זניחה, רק אז יש מקום לעריכת האיזון הקבוע בפקודה, את הערכת מידת האפקטיביות של הראיה החסויה להגנת הנאשם במסגרת בחינה זו, יש לבחון לפי יריעת המחלוקת בין הצדדים, הבחינה מטבעה הינה פרטנית לגופו של תיק, יש לבחון את שדה המחלוקת שבין התביעה לבין הנאשם, ואת מיקומה של הראיה וחשיבותה היחסית בשדה זה, ולאזן את חשיבותה היחסית של אותה ראיה בהתייחס לקשת האפשרויות בין חשיבות אפסית לבין חיונית מרובה. משנקבע משקל זה יש להשוותו למשקל האינטרס הציבורי למונע את החשיפה, אם הראשון עולה על השני יש לצוות על הגילוי (בש"פ 1924/93 גרינברג נגד מדינת ישראל, פ"ד מז (4) 766, 770, 771 (1993)).

4. בבש"פ 838/84 לבני נגד מדינת ישראל, פ"ד לח (3) 729 נקבע כי:

"עשיית צדק בהקשר זה משמעותה ניהול הליך פלילי הוגן, שיש בו כדי לחשוף את האמת ולא לגרום לעיוות דין לאותו נאשם ספציפי העומד לדין, על-כן, אם חומר החקירה, אשר לגביו חל חסיון, חיוני להגנת הנאשם, כי אז בוודאי, הצדק דורש את גילוי, ושיקול זה עדיף על פני כל שיקול ביטחוני אפשרי... עדיף זיכוי של נאשם, שאת אשמתו אין להוכיח בשל הצורך לגלות ראיה שיש אינטרס בטחוני שלא לגלותה, על פני הרשעתו של נאשם, שאת חפותו אין להוכיח בשל הצורך שלא לגלות ראיה חסויה..."

על מנת שניתן יהיה לבחון את שני הצרכים הללו ולאזן ביניהם, יש צורך לאתר את חזית המריבה בין בעלי הדין, שלכאורה ניתן יהיה לערוך את האיזון. חזית המריבה נחשפת לאחר בחינת גרסת התביעה, כפי שבאה לידי ביטוי בכתב האישום, אל מול גרסת ההגנה.

מן הכלל אל הפרט

5. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו, עבירות כפי שפירטתי בפרק המבוא.

6. השר לביטחון פנים הוציא תעודת חסיון, לפיה אין לגלות כל פרט או מידע שיש בו בכדי לגלות זהות האדם/האנשים אשר מסר/ו למשטרה את המידע המתועד בדו"חות ידיעה מס' 15-0298-893 ומס' 15-0300-701 אשר הינם חסויים, גילוי מידע זה או מסירתו יש בהם כדי לפגוע בעניין ציבורי חשוב, באשר הם עלולים: לסכן את שלומם של בני אדם ולפגוע בשיתוף הפעולה של הציבור עם המשטרה (סומן על ידי מב/2).

יצוין, כי שהומצא לעיוני מסמך בדבר המזכר שכותרתו "חומר חקירה שבגיניו מתבקשת תעודת חסיון" (סומן על ידי מב/1).

7. לאחר ששמעתי את טענת הסניגור, נפגשתי במעמד צד אחד עם ההגנה במהלך הדיון, נרשם פרוטוקול חסוי בכתב יד, וכן נפגשתי בלשכתי עם התביעה ועם קצין המודיעין, פקד ינון מדמוני, בחנתי את הראיות החסויות ואת טיעוני המשיבה. יצוין, כי במהלך הדיון במעמד צד אחד נרשם פרוטוקול חסוי בכתב יד.

הפרוטוקול החסוי של התביעה יכנס למעטפה וישמר בכספת בית המשפט.

8. באשר לדברי ב"כ הנאשם בדבר השיהוי בהגשת תעודת החסיון, נכון כי על המאשימה לפעול להמצאת תעודת החסיון עם הגשת כתב האישום. עם זאת, לנוכח העובדה כי המצאת תעודת החסיון נמסרה לב"כ הנאשם בטרם מועד הכפירה לכתב האישום ובטרם מועד ההוכחות, הרי שמבחינה מהותית לא נפגעה הגנתו של הנאשם ולכן הטענה נדחית.

9. אציין שבחינת חשיבות הראייה על רקע חומר הראיות הכולל ויריעת המחלוקת, הרי שזהות המקורות לעניין

הידיעות החסויות לא יכולה לסייע להגנה, ולא יכולה לסייע למאשימה בכל הקשור לכתב האישום המיוחס לעותר.

10. מנגד, קיים אינטרס ציבורי חשוב שבשיתוף הפעולה של הציבור עם המשטרה, אשר לדברי המשיבה עלול להיפגע פגיעה אנושה באם אענה לגילוי הראיות, זאת אל מול אינטרס ההגנה שבמקרה דנן החשיבות לחשיפה לצורך מיצוי ההגנה היא, כאמור, אפסית.

11. בהתחשב באינטרס הציבורי, ובצורך בשיתוף פעולה עם המשטרה, ומנגד בחינת הראיה החסויה בראי ההגנה, אין בה בכדי לפגוע בהגנה שכן מדובר בסיוע אפסי, לא מצאתי לנכון להורות למבוקש.

סוף דבר

לאחר ששמעתי את טענות הצדדים, ובחנתי את החומר החסוי, על פי אמות המידה הנדרשות, אין מקום לקבל את העתירה, והיא נדחית.

ניתנה היום, כ' כסלו תשע"ו, 02 דצמבר 2015, בהעדר הצדדים.